

Pakeičiamas adresas

LNB-vės, DBLS-gos ir "E.L." administracijos adresas pakeičiamas sekančiai:
Headley Park Club (R2)
Picketts Hill
Nr.Bordon, Hants
GU35 8TE
Tel. 01420 744164
Faksas 0181 959 5393

Didžiosios Britanijos Tarybos ir Revizijos Komisijos Posėdis - Revizija įvyks šių metų liepos mėn. 6-7 dienomis Lietuvių Sodyboje, Picketts Hill, Nr.Bordon, Hants.

Numatyta sekanti dienotvarkė:

1. Peržiūrėti ir patikrinti LNB-vės ir DBLS-gos dabartinę ir praėjusių metų knygvedybą.
2. Peržiūrėti susirašinėjamą - korespondenciją su Kensingtono Savivaldybe laike paskutinių dviejų metų ir išsiaiškinti kaip šis reikalas privedė prie Lietuvių Namų uždarymo.
3. Peržiūrėti visą susirašinėjamą, vykusį dėl Lietuvių namų pardavimo.
4. Patikrinti Lietuvių Namų B-vės ir DBLS-gos protokolų knygas ir patikrinti padarytus nutarimus ir jų vykdymus.
5. Peržiūrėti direktorių daromas išlaidas.
6. Išsiaiškinti direktorių išlaidas jų apsilankymo metu Sodyboje.
7. Panaudojimas pajamų, gautų už Lietuvių Namus Londone.

Apsvarsčius šiuos klausimus DBLS-gos taryba ir Revizijos komisija padarys savo rekomendacijas.

LNB-vės ir DBLS-gos valdybos yra informuotos per valdybų pirmininkus apie šį POSĖDĮ - REVIZIJĄ. Pirmininkų atsakomybė yra pristatyti visus reikalingus dokumentus ir tuos, laikomus TRAVIS & Co. /Accountants/ į LIETUVIŲ SODYBĄ iki liepos mėnesio 5 d.

Tėvynainiai

Dažna Šiaulių krašto giminė turi artimųjų gyvenančių ne Lietuvoje. Visais laikais buvo savotiškai didžiuojamasi ir džiaugiamasi toli ir turtingai gyvenančiais giminėmis, o per paskutiniuosius penkis metus atsirado galimybė susitikti, sulaukti jų iš užjūrių, iš už vandenynų ilgus dešimtmečius nematytų...

1991 m. vasarą Lietuvos Kultūros fondo Šiaulių krašto tarybos pirmi. Hubertas Smilgys šios tarybos sueigoje pirmąkart išsakė mintį pasikviesti į Šiaulius toli ir arti gyvenančius savo tėvynainius. Drąsus tai buvo siūlymas: ką tik atsikūrusioje nepriklausomybėje Lietuvoje, dar tebetvarstančioje kraujuojančias sausio žaizdas, blokuojamoje didelių kaimynų... Toje tarybos sueigoje dalyvavo du svečiai iš Los Angeles: Daina Pasko-Paškevičienė ir Antanas Mikalajūnas. Jiedu taip nuoširdžiai pritarė sambūrio idėjai, kad atsirado ne tik vilties, bet ir pasitikėjimo savimi.

Pirmojo Šiaulių krašto tėvynainių sambūrio organizatoriai virpančia širdimi laukė 1992 m. birželio 17-tosios ryto. Ar kas atsilies į kvietimus? O gal suvažiuos šimtų šimtai?.. Tą rytą Šiaulių šv.Petro ir Povilo bažnyčios šventoriuje susirinko gal 20-ties žmonių būrys ir monsinjoro Kleopo Jankaičio pakviesti visi pakilo į bažnyčios bokštą, virš varpinės! Iš čia, iš aukščiausio Lietuvos bokšto žvelgiant, Šiaulių kraštas atrodė neapsakomai gražus. Taip prasidėjo Šiaulių krašto tėvynainių sambūriai...

Žmonės, atvykę iš kitų žemynų ar iš kitų Lietuvos etninių regionų buvo tokie geranoriški, pasiilgę šio krašto, tokie savi, jog bet kokias abejones dėl mūsų sambūrio reikalingumo lyg vėjas nupūtė. Paskutinius klausukus ištrynė pojūtis, jog ne tik mums, augusiems dideliame sovietiniame lageryje už geležinės uždangos ir nieko nemačiusiems, reikia tėvynainių iš kito pasaulio patarimų, patyrimo, paramos, bet ir jiems reikia mūsų, reikia šitų sugrįžimų, pasivaikščiavimų Lietuvos takeliais. Pirmojo sambūrio metu viena ponija iš Amerikos, pasipuošusi sniego baltumo kostiumėliu, staiga kluptelėjo į dulkiną pakelės žolę ir, sunkiai rinkdama lietuviškus žodžius, sakė visiems, jog šita žolė pati švelniausia pasaulyje...

Prieš ketveris metus šių sambūrių

organizatoriai nė nemanė, kad iš įvairiausių šalių suvažiuavę tėvynainiai pateiks tiek daug gerų idėjų ir padės padaryti tiek daug konkrečių darbų. Tai tėvynainių iš Kanados Teklės Tautkutės-Timmerman ir dr.Karloio Lederio; iš JAV - dr.Vlado Kaupo, Antano Mikalajūno, vienuolės Elenos Mačiūnaitės iš Paryžiaus ir daugelio kitų mūsų tautiečių meilės mūsų kraštui ir nuoširdumo rezultatas. O kiek gerų projektų be tėvynainių padrašinimo ir paramos būtų likę tik svajonės! Tai - ir Dailės galerijos kūrimas, ir Saulės mūšio vietos įamžinimas, ir jaunimo kūrybos skatinimui skirtų premijų įsteigimas ir daugelis panašių projektų.

Per šiuos kelis metus pasikeitė ir pati sambūrio sanprata. Nuo pat pirmo karto jis tapo ne tiek proginiu kelių dienų renginiu, kiek nuolatinio pasaulio šiauliečių tarpusavio bendravimu laiškais, telefono pokalbiais, apsilankymais... Sambūris tapo reikalingas abiems pusėms. Per šį, jau trečiąjį, vykstantį dabar, birželio 20-23 dienomis, bandysime visi kartu pagvilinti ne Šiaulių krašte gyvenančių tėvynainių problemas, nors, žvilgtelėjus į trečiojo sambūrio programą matosi, kad jo rengėjai nemažai laiko skiria džiaugsmams: koncertams, išvykoms, vakaronėms, parodoms... Tačiau pramogos skirtos tik poilsiui po darbų, o darbai rimti: reikia aptarti Šiaulių dabartį ir perspektyvas, miesto ir krašto turizmo informacinės sistemos kūrimą ir integravimąsi į pasaulio informacinę sistemą, architektė Virginija Taujanskaitė ketina pateikti svarstymui Šiaulių (Saulės) mūšio įamžinimo projekto metmenis.

Šauniai padeda Šiaulių kraštui jo tėvynainių sambūriai. Šį birželį vyksta dar tik trečiasis, bet tradicija jau įsitvirtino, visų apsilankiusiųjų širdyse gyvena geros šviesos ir bendravimo šilumos pojūtis, o krašto gyventojai, svetelius išlydėję, ima laukti kito, kuris, atrodo, toli - po dviejų metų. Bet du metai praskrieja nė sekundei nestabtelėję. Per tuos du metus tikriausiai gausime nemažai laiškų iš naujų respondentų, nemažai Jūsų, gerbiamieji skaitytojai, turintieji sentimentų šiam Lietuvos kraštui, galbūt dar tik sužinojote apie galimybę aplankyti jį ir susitikti su tėvynainiais iš viso pasaulio. Būtų labai džiugu, jeigu nieko nelaukę

/nukelta į paskutinį puslapį/

Jaunimo žvilgsnis į ateitį

Su liūdesiu teko stebėti galutinį Lietuvių namų pardavimą. Tačiau žinau, kad daugelio nuomone L. Namus buvo galima išgelbėti ir padaryti pelningais. Man teko kurį laiką dalyvauti L. Namų gelbėjimo projekto komitete ir jau tada pasidarė aišku, kad senesnės kartos lietuviai bijo bet kokio progreso. Jeigu mes visko bijosime ir neprogresuosime, mūsų laukia neišvengiamas išnykimas.

Tokiu būdu, prieš nusprendžiant pirkti kitus namus Londone, ar nevertėtų panagrinėti "kodėl nepavyko susitvarkyti su pirmaisiais". Aš, kaip viena iš jaunesnės kartos lietuvių šiame krašte, prisiimu šiek tiek atsakomybės, nes pilnai nesupratau, kad kaip lietuvi turėjau pareikšti savo nuomonę anksčiau. Jau mano miręs artimasis Antanas Nesavas man daug padėjo suprasti svarbumą to kas aš esu, iš kur aš esu kilusi ir taip pat, kaip svarbu išlaikyti savo gimtąją kultūrą. Jis visuomet primindavo, kad mūsų išeivių (jaunų ir senų) pareiga yra parodyti ir reprezentuoti save ir savo brolius lietuvius šiame krašte su pasididžiavimu. O tą padaryti mes galime tik eidami pirmyn - progresuodami.

Mes turime naują ambasadą, kurią, manau, mums leistų panaudoti atlikimui tų darbų, kuriuos mes atlikdavome L. namuose. Nėra reikalo vėl pirkti kitus namus. Gautuosius pinigus turėtume investuoti į Sodybą, nes tik ten yra mūsų ateitis.

Sumaniai sutvarkyta Sodyba pritrauktų profesionalių jaunų žmonių, biznierių. To nebūtų galima padaryti be didesnių investicijų - ne tik pinigais, bet ir profesine pagalba. Išreklamuota Sodyba ir jos aplinka kaip turizmo ir biznio centras tiek lietuviams čia, tiek lietuviams Lietuvoje, turėtų naujo tipo lietuvišką klientūrą. Ją reikia vesti kaip tikrą biznį, o ne tik kaip pramogą keliems. Kodėl mes negalėtume klientams pasiūlyti tiek lietuvišką, tiek anglišką maistą? Turėti reguliarią mini-bus transportavimą į Londoną ir atgal, reguliarius savaitgalio pasilinksminimus, parodas, kultūrinius vakarus - galimybių daugybė.

Aš žinau daug lietuvių, kurie mokėtų prieinamas kainas paviešėti

patrauklioje, švarioje, lietuvių vedamoje vietoje - kuo dar niekuomet negalėjome pasididžiuoti..

Pagrindinė priežastis kodėl jauni lietuviai nedalyvauja lietuviškoje veikloje yra labai aiški. Jiems nieko patrauklaus neparodome, tik atgyventas, priešistorines idėjas. Nepamirškime, kad gyvename 1990-tais, o ne 1940-tais metais. Pabandykite ką nors padaryti tikrai profesionaliai, jog galėtume pasididžiuoti kad MES padarėme.

Aš žinau, kad už šį laišką susilauksiu daug kritikos, bet rimtai pagalvokite prieš atsakant. Aš esu viena iš tų žmonių apie kuriuos p. Tamošiūnas, L.Namų akcinės bendrovės pirmininkas, savo pranešime akcininkams kalbėjo. Esu kvalifikuota interjero projektuotoja, buvau mokytoja, turiu daug patyrimo biznyje.

Parodykite jauniems žmo-nėms, kad jie yra tikrai reikalingi, parodykite jiems daugiau pasitikėjimo ir jie ateis.

Dalia Vainoriūtė

(komentarus siųskite į "E.L.")

VIENYBĖS KELIAS

Didžiausi pasiruošimo darbai jau atlikti - visų metų darbas. Sunku įsivaizduoti tokią didelę stovyklą - sutelkiant Lietuvos ir užjūrio brolius ir seses į vieną stovyklą Anglijoje. Net džiugu pagalvoti, kad jau peržengtos didžiausios kliūtys. Mūsų jaunieji (ir ne taip jauni) skautai tikrai turės galimybės susipažinti ir pasimokyti tautiškumo net ir skautybės iš savo kolegų. Vienybė yra šios stovyklos tikslas, todėl ir pavadiname ją **"Vienybės kelias"**. Vieniems tas yra labai sunku padaryti, ypač kad mūsų nėra taip daug.

Glaudesnių ryšių užmezgimas yra būtinas tiek jiems, tiek mums. Kreipiamės į Jus pritarimo ir paramos keliais būdais. Pirmiausiai pritarkite mūsų atliekamiems darbams savo žodžiais ir savo širdyse, Jeigu jūs galvojate, kad šis mūsų darbas yra ko vertas, prisidėkite nors maža auka prie jo.

Aukas siųsti: J.Maslauskas, 7 The Crescent, Mayfield, nr. Ashbourne, Derbyshire DE6 2JE. Čekius adresuoti **"Lithuanian House Ltd."**

Stovyklos viršininkas
Gerardas Jakimavičius

Vaistai į Lietuvą

Priimame užsakymus ir siunčiame į Lietuvą visų rūšių visame pasaulyje gaminamų vaistų.

Siunčiame ir tokių vaistų, kurie be gydytojo recepto negalima pirkti. Mums receptas nereikalingas, jei vaistų pavadinimas yra žinomas.

Taip pat pristatome Lietuvoje ir kitur rašomąsias mašinėles su lietuvišku šriftu.

Elektroninė "Optima" rašomoji mašinėle su lietuvišku šriftu, su pristatymo išlaidomis kainuoja £150.00, doleriais 230.00. Rašomoji juostelė, cartridge £4.00, doleriais - 6.00.

Klaidų atitaisymo juostelė (5) £7.00, doleriais - 10.00.

PRISTATOME Į RANKAS PINIGINES DOVANAS LIETUVOJE

Pervedimo mokestis 3% plus pristatymo ir iškeitimo į pageidaujamą valiutą £15.00 išlaidos.

Anglų - lietuvių, lietuvių - anglų žodynai.

Modern Lithuanian mokomasis lietuvių kalbos vadovėlis /21 pamoka/. Posakiai, idiomai, gramatika.

Visi paaiškinimai ir vertimai anglų kalba.

Vadovėlis ir dvi audiokasetės su persiuntimu kainuoja £ 29.00.

Turistiniai paskalbėjimai lietuviški - angliški £ 4.50.

Baltic Management Company.

(Z. Juras & A. Juras)

11 London Lane, Bromley, Kent BR1 4HB,
England, tel.0181 460 2592, Fax 0181 290 0285.

Boltono vyrų Sekminės Sodyboje

Trims vyrams nutarti važiuoti į Sodybą buvo lengva. Visi vienbalsiai sutiko, kad yra būtina dar kartą aplankyti tautiečius Pietų Anglijoje. Sodyba nuo Londono yra netoli - apie 50 mylių arba, sakysime, pusantros valandos kelionės privačia mašina ar autobusu. Atvažiuoti iš Šiaurės Anglijos yra truputį sunkiau, bet buvo nutarta, kad ir tokią ilgą kelionę padaryti apsimoka. Gėlų galė, privažiavus prie didelio raudonų plytų namo, pasidarė aišku, kad nutarimas atvažiuoti buvo teisingas. Įėjus per duris ir pamačius tuos plačius laiptus ir tamsiais mediniais paneliais apdengtas sienas, ir išgirdus balsus bare iš karto pasijutome lyg namuose.

Šiais metais Sekminių šeštadienis buvo labai gražus - ir saulė švietė, ir dangus mėlynavo. Lauke, prieš Sodybos namus, žemėsneje pievoje, buvo pristatyta daug gražių moderniškų karavanų. Pasirodo, kad porą kartų per metus čia apsilanko keletas Pietų Anglijos karavanų klubų. Negalima dėl to stebėtis - vieta graži, ežeras netoli, vietovė apsupta medžiais. Gerai ir Sodybai - duoda jai pelno ir tuo pačiu jos vardas garsėja apylinkėje.

Taip pat buvo malonu pastebėti keliolika lietuviškai kalbančių jaunų merginų ir vyrų, be abejonės atvažiavusių iš Lietuvos. Kaip jie čia atsirado ir ką jie čia daro buvo neaišku, klausti nesinorėjo, bet pamatyti juos buvo malonu.

Po ilgos kelionės, atsigavinus bokalu alaus, norėjosi užkąsti. Pasirodo problemos tuo atžvilgiu visai nėra. Jeigu nenori valgyti valgykloje, tai bare gali užsisakyti pietus ar sumuštinį už ne per didelę kainą nuo pietų iki vakaro.

Mūsų iš anksto užsakytas kambarys buvo didelis, šviesus ir švarus. Lovos buvo vienodai apdengtos, švarios ir patogios. Kambaryje radome ir kavos, ir arbatos, kurios galėjai pasidaryti kada tik norėjai.

Greitai susitikome su "Europos Lietuvio" redaktorium Henriku Gasperu ir jo žmona Vida, kuri, tarp kitko, yra viena iš Lietuvių Namų bendrovės direktorių ir yra atsakinga už Sodybos prižiūrėjimą. Vėliau pasidalinome anekdotais ir bokalais alaus su Justu Černiumi ir jo žmona Brone, be kurių, kažkaip, Sodybos

nė įsivaizduoti negalima. Jis ir buvo pirmasis tautietis su kuriuo susitikome ir pasisveikinome.

Sekminių sekmadienį, nors truputėlį ir linojo, judėjimas Sodyboje dar daugiau padidėjo. Po pusryčių privačiomis mašinomis ir autobusu atvažiavo daug londoniškų. Vienuoliktą valandą kunigas A.Gėryba laikė mišias, per kurias pasakė gražų, patriotišką pamokslą. Mišias laikė salėje, kuri buvo perpildyta. Ne tik tai kad nebuvo kur atsisėsti, bet ir stovėti beveik truko vietos. Buvo malonu pastebėti keletą jaunuolių iš Lietuvos. Kai kurie iš jų tikrai nuoširdžiai meldėsi.

Papietavus susitikome su autobusu atvažiavusiais DBLS pirmininku Jaru Alkiu ir jo jauna žmona, Buvo progos, nors ir trumpai, pasikalbėti su kitais mūsų "valdžios" ir ambasados žmonėmis. Pažintys buvo atnaujintos ir su seniai matytais Anglijos lietuvių veikėjais ir su kitais daugiau ar mažiau žinomais Londono tautiečiais. Visus išminėti šiame straipsnelyje yra neįmanoma.

Iš Sodybos parsivežti įspūdžiai buvo geri. Kambariai viršuje, barai ir salė buvo tvarkingi ir švarūs. Pusryčiai, kaip visada, buvo geri ir aptarnavimas geras. Bendrai kalbant apie maistą, baro pietūs nebuvo per brangūs ir jų pristatymas buvo greitas. Porą dienų Sodyboje pabuvus ir tik pirmą kartą su dabartiniais jos vedėjais susitikus, yra sunku išreikšti apie juos

Henrikas Vaineikis

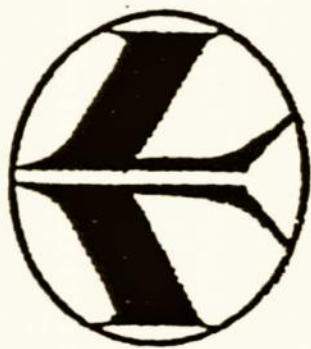
nuomonę. Tačiau, atrodo, kad jie Sodybą veda efektyviai ir jos svečius stengiasi aptarnauti gerai ir greitai.

Yra daug kalbėta ir rašyta apie Sodybos išlaikymą lietuvių rankose ir apie jos naudingumą bei pelningumą - ypatingai kai iškilo klausimas, kurią Anglijos lietuvių nuosavybę parduoti: Lietuvių namus Londone ar Sodybą.

Nėra abejonės, kad Šiaurės Anglijos, o ypatingai Škotijos tautiečiams ją pasiekti yra labai sunku. Bet mes trys iš Šiaurės Vakarų Anglijos nusprendėm ją aplankyti ir, nors kelionė buvo sunki ir ilga, mes ją pasiekėme ir tai padarė nesigailėjome. Kitu atžvilgiu, tačiau, "paprastiesiems" lietuviams, kaip mes trys iš Boltono, Sodyba, kaip vieta susirinkimui, susipažinimui su kitais tautiečiais, susijungimui yra nepakeičiama.

Kur gi kitur rasi tokią vietą, kur gali tarp savo tautiečių pabūti, pasivaikšinti, pernaktuoti, laukan išėjus po miškelį pavaikščioti ir nesuterštu oru pakvėpuoti. Kitos tokios vietos nėra, o kitą Sodybą patogesnėje vietoje nusipirkti nei svajoti neapsimoka - pasenome visi.

Yra ir kritika. Mums, Šiaurės Vakarų Anglijos lietuviams, pripratusiems sriubčioti pigų alų, gėrimai Sodyboje yra brangūs. Bet mes suprantame, kad tiek metų Pietų Anglijoje išgyvenę ir mūsų tautiečiai pamiršo, kokiems gyvenimo dalykams duoti pirmenybę. Kaip ten bebūtų, mes į Sodybą vėl važiuosime.

LITHUANIAN AIRLINES

HEATHROW - VILNIUS DIRECT BY BOEING 737

5 TIMES WEEKLY

Monday, Tuesday, Saturday	departure at 4.15 pm
Wednesday	departure at 5.00 pm
Thursday	departure at 3.30 pm

Ask your travel agent or call

LITHUANIAN AIRLINES Phone 0181 759 7323;

Fax 0181 745 7346.

Dėdė Baltazaras

Pradžia E.L.Nr.10.

/tėsinys iš praeito numerio/

Linksmas senberis prie tako
saldų žodį našlei sako,
o jaunutė mėlynakė
čia plasnoja kaip plaštakė,
apkabina storą tetą
ir drąsiai burnelę meta ...

Žodžiu, margas margas sviestas,
visko galima tikėtis.

Čia panelės, čia ir ponios
visos grakščios ir malonios,
plaukus kuodais išsipūtę,
prie krūtinių rožės, rutos ...
Bet kas matė, kas girdėjo,
kad lietuvės bijo vėjo?

Oi, reik duot jom daug pipirų,
kam jos dėvi kelnės vyrų.

Pažiūrėjus iš netyčių,
nesimato net kojyčių,
tik pro "basanoškės" kyšį
nulakuotos nagos kyši.

Dėdė raukos, Dėdė niršta,
nusimuš jos kojos pirštą.

Dar blogiau, - šią kinų madą

Barborėlė sekti žada!...

Nors ir šauk iš pistoleto,-

Galas svieto!... Galas svieto!...

* * *

Nors retėja mūsų gretos,
naujos raukšlės kaktoj matos,
nors jau daug mūs piligrimų
ramūs ant lazdelių rimo,
bet širdis, kol kraujas srūva,
šaukia susiburt į krūvą.

Ir džiugu, kad čia kas metai
vyskupėliai, diplomatai
mus Sodyboje aplanko,
sveikina ir spaudžia ranką
džiaugsmas pakutena dūšią,
net širdis į kulną mušas...

O veikėjai - mūs paguoda -
gražiais žodžiais viltį duoda,
liūdną širdį mums ramina,
su svečiais pasivaišina,
ir kaip bosams visad dera,
vieną glosto, kitą bara.

O direktoriai, vedėjai,
nei nešiaušia kuodų vėjai,
pagal seną anglų madą
mūs Sodybai pelną žada.
O kai pelną tą padaro,
vienas kitą lauk išvaro...

* * *

Klausos Dėdė, klausos kūmas,
koks to svieto apsukrumas!
Ar čia melas ar teisybė,
kad vis stumdosi susikibę,
traptelia viens antram koja
ir tą pelną vis skaičiuoja...

Dėdė plepalų nepaiso,
gal pavydas viską maišo?
O gal juodas tas kipšiukas
vis dar tarp lietuvių sukas?
Jei nebūtų mums vadovų,
neišliptume iš lovų.
Nieks darbų jiems nepavydi,
traukia jie vežimą didį,
juk be jų nebūt net šito
čia Sodyboj linksmo ryto,
nebūt laikraščio, nei rūmų,
nei veikimui patogumų.

Tad kol veikti nepaliovė.
mūs vadams garbė ir šlovė!...
Ten toliau senelių rūmai,
kur ir Dėdė, Dėdės kūmai
turės laukti amžiaus galo
ir susėdę už stalo
minės išdaigas vaikystės,
rodys nuotraukas jaunystės.

Dėdė kalbina senelį,
o tas vos paeiti gali,
kojos per kelius sulinksta,
prie kulnėlių blauzdos brinksta,
rodo ant alkūnės "popą",
visur skauda, viskas sopa...
Dėdė tuoj vaistų jam žino,
kai jam sopa, tai jis trina
su garstyčiom ir su krienu
ir dar... va... su tokiu vienu...
panašiu į dinatūrą...
patrini, tai net ir skūrą,
su visom ligom nuvaro,
bet tave sveiku padaro.

Šypsos senis: "-Kol dar sveikas,
ir tau, Dėdė, būtų laikas
persikelti į Sodybą,
su seneliais rastum grybą,
pamatytum, kas ką veikia,
o nukaršti visiems reikia!...

Dėdei net griaudu palieka.

"-Einam baran! Į aptieką!...

Juk senais laikais pas žydą
su taurelėm gumbą gydė...

B.Žalialankis

Dėdei taip baugu pasenti,
"-Reikia gydytis! Gyventi!...

* * *

Pro pušaitės žalią šaką
žvalgos saulė ir tau sako,
kad jau piknikauti metas,
nes auksinis josios ratas
iš zenito žemėn slenka
ir jau net skubėti tenka.

Kas būreliais, o kas dviese
pievoj staltieses patiesia,
skanumynais jas apkrauna
ir susėdę sau ragauna.

Priedo dar, nors visi mato,
buteliuką pasistato.

Ir Barbora, kūmas, kūma
jaučia, rodos, malonumą
pavaišint draugužių būrį
tuo viskuo, ką krepšy turi.
Kūmas dėl draugų "nekytras",
tarp skanėstų - vodkos litras.

Ponios viską išsidėsto,
"-Imkit duonos, imkit sviesto,

juk be duonos tai nesotu,
dėkitės krienų, salotų,"-
ir kalbėdamos apmėto
po samtelį vinagreto.

Pjausto kumpį tartum plytą:

"-Imkit, va, didesnį, šitą,
o gal šlaunį kalakuto?"

Juokias vyrai: "Gero būta,
bet tik vargšas nepabėgo
kaip dipukas su sėmėgom...

Užkandžiai skanių skaniausi,
net valgykloj tiek negausi.

Grįžęs su alumi iš baro,

Dėdė bonką atidaro

ir primerkęs akį sako:

"-Va, prancūziško konjako
paragausime po lašą",-
pripila ir gerti prašo.

"-Sveikas Petrai, sveikas Jonai,
buvom mes draugai ulonai."

"-O kas aš? Ar jau negeras?",
klausia Rapolas husaras.

"-Sveikas Dėdė, sveikas Jonai,
aš husaras, jūs ulonai!..."

Vėl kalbų, kalbėlių pynės:

visi vargo be tėvynės,
vienas Rytprūsijos paliko,
antrą utelės apnyko,
trečias alkanas, be duonos
su šeima nakvojo kluonuos.

Į sveikatą, į sveikatą,
už vargus burnelę meta,
ir parodę blauzdoj randą
kumpio gabalu užkanda.

Dėdės nuostabaus "konjako"
net po tris visiems užteko.

/tėsinys sekančiam numeryje/

Šis tas apie sijoną

Tūkstantmečiais tiek vyrai, tiek moterys segėjo sijonus. Mūsų laikais škotai ir graikai jų taip pat nepamiršo. Sijonai ypač išpopuliarėjo XVI amžiuje Ispanijoje. Aristokratės tiesiog dievino kupolo formos sijonus, kurių karkasas buvo pinamas iš virbų, sujungtų tarpusavyje arklių karčiais. Tokie sijonai būdavo gana sunkūs, paryškinantys moters liemenį, slepiantys jos nutukimą arba liesumą. Juos imta vadinti "verdugado", kadangi ispaniškai "verdugos" - "lankas". Moterys tokį sijoną padėdavo ant grindų, įlipdavo į jį ir tik tada prisėgdavo prie korseto. Pagražinti ir išpuošti brangakmeniais "verdugado" būdavo labai brangūs. Prancūzijoje ir Italijoje kupoliniai sijonai buvo lengvesni, apvalių formų. Pamažu tapo madingi "daugiasluoksniai" sijonai, t.y. po viršutiniu buvo velkamasi keli apatiniai.

XVIII amžiuje damos pradėjo nešioti "panjė" sijonus (pranc. "krepšys"), kurie siūbuodavo pasikeldavo jų kraštai, apnuogindami kojas. Metalinės ir medinės sijonų dalys būdavo tvirtinamos medžio žieve, - judant tokie sijonai viliojančiai gurgždėdavo ... Ne veltui jie nepatiko bažnyčiai. Vėliau buvo pradėti nešioti sijonai, paplatinti viela arba banginio ūsais, bet ši moda nebuvo ilgalaikė - vėl imta segėti ilgus, sunkius, su pagalvėle sijonus. Dėl tos pagalvėlės sijonai buvo praminti "kiu de Pari" - Paryžiaus užpakaliukas. XVII amžiuje vėl tapo madingas XV-ame amžiuje užmirštas šleifas. Pagal karališkąjį reglamentą, karalienė turėjo teisę nešioti 5-ų metrų ilgio šleifą, princesės - 4.5, karalienės giminaitės - 3.5, hercogienės - 1.5 metro, ilgiausias šleifas, kurio ilgis buvo 70, o plotis - 7 metrai, "priklausė" vestuvinei Jekaterinos II suknelei. Šleifą nešė 50 pažų.

Po prancūzų revoliucijos vyravo graikiškasis stilius, tačiau taip pat neilgai, nes XIX amžiuje dar kartą buvo sugrįžta prie karkasinių sijonų, kurių kupolas buvo gaminamas iš krinolino (pranc. "krin" - ašutas, "lin" - linai) arba iš vielų. Tik 1880 metais į madą įsiveržė turniūras - vatos sluoksnis, prisiūtas užpakalinėje sijono dalyje, atnaujindamas "kiu de Pari" stilių. Tikrasis perversmas madų pasaulyje prasidėjo tik mūsų amžiaus pradžioje, kai žymioji C. Chanel aprenge jaunas moteris ir merginas tiesiais, elegantiškais sijonais, kurie netrukdė laisvai judėti. (Iš žurnalo "Ji" 96/2).

Atostogos Sodyboje skautų stovyklos metu

nuo sekmadienio liepos 28 d. iki
sekmadienio rugpiūčio 4 d. (7dienos)

Šiai savaitei Sodybos vadovybė siūlo
papigintas atostogavimo kainas:

kambarys be patogumų su pusryčiais
ir vakariene vienam asmeniui 120 sv.

kambarys su patogumais, pusryčiais
ir vakariene vienam asmeniui 150 sv.

Dėl smulkesnių detalių kreiptis į vedėją:

Headley Park Lithuanian Country Club,
Picketts Hill, Nr. Bordon, Hants., GU35 8TE.

Tel: 01420 472810

Kaip iš pieno plaukus....

* Pienas tai nuostabiausia natūrali emulsija. Jį galima skiesti be galo. Piene yra vandens, riebalų dalelių, baltymų, cukraus ir įvairių vitaminų. Ar gali būti geresnė kosmetinė priemonė?

* Nuo saulės spindulių veido oda išdžiūvo, prarado stangrumą, atsirado naujų raukšlelių. Tad pasinaudokime patikrintais būdais ir pasidarykime veidui kaukių iš pieno produktų. Pasaulyje yra žinomos ir taikomos kosmetinės priemonės su pienu. Jei kas gaus nusipirkti, gali naudotis gatavomis priemonėmis. O mes pačios pasidarome kaukes, po kurių veido oda bus "kaip nauja". Kaukes visada tepame ant nuvalyto veido. Pienas turi būti pasteurizuotas, kad išbrinkusios odos neužkrėstume bakterijomis. Įspėju - pieno kaukes naudojame tik tuomet, jei nesame alergiškos gyvulinės kilmės baltymams.

* Keletą šaukštelių susmulkintų vaistažolių (tai gali būti vaistažolių arba vaisių arbatos pakeliai), du šaukštelių krakmolo arba maltų ryžių užpilame šiltu pienu, išmaišome. Pusvalandžiui uždedame ant veido, pridengiame ligninu arba flanele, kad kaukė išliktų šilta. Po to nuplauname drungnu virintu vandeniu.

* Varškė su sezoniniais vaisiais (braškė, persikas, bananas, kivi ar kt.) - puiki kaukė kiekvienam metų laikui. Maitina, gaivina ir standina odą.

* Šviežiai išvirtą bulvę, varškę ir pieną (1:1:1) triname, kol pasidarys tiršta tyrėlė. Šiltai apdengusios, palaikome ant veido 10 - 30 minučių, po to nuplauname.

* Veidą plauname virintu, pienu atskiestu vandeniu

* Ir dar patariame: jei kamuoja reumatiniai skausmai, labai padeda šilto pieno kompresai (tuomet organizmui ypač trūksta vitamino A). (Iš "Moteris 11/94).

Visada gražios - trumpai apie makiažą

Pavasarij veidas baltesnis nei rudenį ar vasarą. Labai puiku, jei žinote savo spalvinį tipą - pavasario, vasaros, rudens ar žiemos. Makiažui tai turi labai daug reikšmės, taip pat kaip ir drabužių spalvos.

Pagrindinė grimo ypatybė - jo natūralumas ir idealiai graži oda. Grimuokite tik labai švarią odą. Jokių būdu nesistenkite šviesiai odai suteikti rusvą atspalvį. Grimas turi atitikti odos spalvą.

Labai svarbus makiažo principas - pabrėžti arba lūpas, arba akis, neakcentuojant abiejų iš karto. Nepritepkite storu sluoksniu šešėlių akims, dienos šviesoje jie atrodys negražiai. Šešėlių atspalviai turi laipsniškai pereiti nuo šviesesnių iki tamsesnių, nuo blakstienų iki antakių. Antakiai truputį padažomi natūralia spalva, šiek tiek galima pakoreguoti jų plotį ar formą. Lūpos gražiai atrodys, jei pirma padažysite jas kontūriniu pieštuku, o tik paskui lūpų dažais.

Jei plaukai slenka

Pavasarij dažnai jaučiame nuovargį, slenka plaukai. Todėl daugiau judėkite gryname ore, pakankamai miegokite, valgykite maistą, kuriame daug baltymų. Plaukus šukuokite atsargiai retomis šukomis ar natūralių šerių šepečiu. Išplovusios juos stiprinančiu šampūnu (geriausiai su proteinais), skalaukite beržų lapų ar varnalėšų nuoviru. Jei plaukai vis tiek slenka, kreipkitės į gydytoją. (Iš "Ji" 96/3).

Lietuvių kronika

Laiškai "Europos Lietuvis" redakcijai

Gerb. ponias Hilda Piščikienė, Atskridus į Lietuvą pranešė labai džiugią žinią, kad Britanijos lietuviai, sužinoję apie sunkią vaikiškos kompensacijos technikos padėtį Lietuvoje, nusprendė padėti, atlikdami labdarinę akciją. Šios akcijos metu iš Britanijos lietuvių ir Anglijos piliečių buvo surinkta 3000 svarų ir 500 svarų skyrė Britų-lietuvių fondas vaikams Lietuvoje.

Už šiuos pinigus bus pagaminta 21 vaikiškas invalido vežimėlis "Mikas", kurie skirti vaikams nuo 2 iki 12 metų su cerebriniu paralyžiumi ir kitoms fizinėmis negalėmėmis.

Lietuvoje tokių vaikiškų invalido vežimėlių reikėtų apie 2000, o Lietuvos vyriausybė skyrė pinigų 1995-96 m. tik 300 vežimėlių gamybai. Keleta privačių žmonių yra paaugoję vežimėlius, tačiau tokios didelės pinigų sumos vaikiškų invalidų vežimėlių gamybai dar niekas neaukojo. Tai pirmas toks didelis įnašas, skirtas vaikiškų invalido vežimėlių gamybai, kuris pateko į Lietuvą iš kitos šalies, turinčių geras širdis žmonių.

Daugelis vaikų su cerebriniu paralyžiumi labai sunkiai kontroliuoja savo laikyseną. Jie negali sėdėdami išlaikyti lygsvaros arba pakeisti padėties, kad būtų patogiau, arba sėdint ką nors atlikti. Dažniausiai visas vaiko dėmesys būna sukauptas į tai, kad išsilaikyti vertikaloje padėtyje ir jiems sunku užsiimti kita veikla. Dažniausiai daugelio vaikų su cerebriniu paralyžiumi problema sėdint yra nesugebėjimas išlaikyti dubens neutralioje padėtyje. Dėl nenormalaus raumenų tonuso dubuo būna pakrypęs atgal ir dėl to vaikas sėdi sulinkęs. Ilgą laiką vaikui sėdint tokioje padėtyje, gali atsirasti stuburo, dubens ir klubų deformacijos. Būtent, šis vaikiškas vežimėlis suteikia vai-

kams galimybę:

- teisingos laikysenos vystimuisi.
- slipinti nenormalų raumenų tonusą,
- vaikui aktyviau naudoti rankas,
- turėti platesnį regėjimo lauką,
- tam vaikui, kurio nepakenktos rankos, būti nepriklausomu - tai yra pačiam sukanant ratus.

Ši pinigų suma jau pasiekė Lietuvą. Artimiausiu metu vaikiški invalido vežimėliai "Mikas" bus pagaminti AB "Puntukas" ir atiduoti Dangirei Steigvilaitėi, Respublikinio invalidų kompensacijos technikos centro vyriausiai specialistei vaikiškai kompensacinei technikai. Ji, pagal sudarytą sąrašą, paskirstys Lietuvos vaikams. Tai yra pirmasis, bet ne paskutinis vaikiškos kompensacinės technikos gaminytis Lietuvoje. Iki šiol vaikišką kompensacinę techniką mes gaudavome iš labdaros, kuri dažniausiai būdavo nepritaikyta vaikams su cerebriniu paralyžium.

Lietuvos vaikams dar labai reikalingi:

- sėdėjimo rėmai, kad vaikas galėtų ne tik sėdėti, bet ir stovėti.
- specialios tualetinės kėdės.
- specialios kėdės vaikams nuo 6 mėn. iki 2 m.
- specialios kėdės vaikams nuo 12 iki 16 m. ir dar daug kitos kompensacinės technikos.

Pradėdami gaminti vaikišką kompensacinę techniką Lietuvoje, mes palaikome vietinę pramonę, kuriame naujas darbo vietas.

Didelę padėką norėtumėm pareikšti ne tik vaikų, kuriems bus skirti vaikiški invalido vežimėliai "Mikas", mamų vardu ir AB "Puntukas"

darbuotojų vardu, kuriems Jūsų sunkiai surinkti pinigai padės išsaugoti darbo vietą, gauti nors nedidelį užmokestį ir išlaikyti šeimas.

Dar kartą visiems padėjusiems dėkojame už Jūsų geras širdis, padedant Lietuvos vaikams invalidams ir tikimės, kad atsiradus galimybei, mes dar sulauksime Jūsų paramos.

Su pagarba

Vyriausia specialistė vaikų kompensacinei technikai

Dangirė Steigvilaitė

* * *

Š.m. gegužės mėn. 30 d. ponios Hilda Piščikienė ir Francis Senkus, tarpininkaujant ponias Ramutei Salominienei, už Britų-lietuvių pagalbos fondo vaikams paaugotus 1950 Lt nupirko ir padovanojo mūsų sanatorijai žaidimų vaikams, kamuolių, palaidinukų mergaitėms, puodukų ir stiklinių, taip pat paklodžių, užvalkalų pagalvėms bei medžiagos patalynei.

Nuoširdžiai dėkojame geradariams, nepamirštantiesiems Lietuvos vaikų.

Vyr.gydytojas A.Audickas

Rūpintojėlio Paunksnėje

Kazimieras Vilkonis dažnai ir gyvai prabildavo "Europos Lietuvyje", "Šaltinyje" ir kituose laikraščiuose, iškeldamas mūsų praeities, dabarties ir ateities klausimus.

Atskiru leidiniu išleido rinkinį, vardu "Rūpintojėlio Paunksnėje". Dabar autorius išleido knygos antrą laidą. Leidėjas yra "Šaltinis" prie Švč. Trejybės bažnyčios, Sodų g.3,

Panevėžyje. Redagavo kun. P. Kavaliauskas MIC, dail. P. Šiaučiūnas. Nuotraukomis papildė sūnus Kęstutis Vilkonis. Leidinį sudaro 199 puslapiai.

Kaina nepažymėta.

Žmogus gyvendamas turi ieškoti naujų pažinčių, kitaip jis greit paliks vienas; o ir turimasis draugystės privalo nuolat stiprinti.
Johnson

Lietuvių kronika

ŠKOTIJA

KELIONĖ Į KRYŽIŲ KALNĄ

Prieš du metus klubo pirmininkas J.Bliūdžius buvo nuvykęs į Lietuvą ir ta proga apsilankė Kryžių kalne, kur teko pastebėti iš įvairių kraštų lietuvių pastatytus kryžius. Grįžus namo sumanyta pastatyti kryžių Škotijos lietuvių vardu. Tai, žinoma, buvo nelengvas darbas. Šis sumanymas, pasiūlytas sušauktame visuotiniame susirinkime.

Škotijos visuomenė su mielu noru priėmė J.Bliūdžiaus pasiūlymą ir tuojau prasidėjo aukų rinkimo vėjus. Tas viskas užtruko du metus. Buvo surastas meistras, kuris galėtų pastatyti norimą kryžių KRYŽIŲ KALNE. Ir štai po poros metų nepailstamo darbo kryžius buvo pastatytas.

Ta proga buvo suruošta ekskursija į kryžių kalną pašventinti tą pastatytą kryžių. Gegužės mėn.18 d. susidariusi grupė iš: 40 asmenų iš Škotijos; 6 asmenys iš Londono ir 3 iš Nottinghamo - viso 49 asmenys pakilome į orą iš Londono. Į Vilnių atvykę visi išsiskirstė pas savo gimines ir pažįstamus.

Gegužės mėn. 25 d. Šiaulių šv.Petro ir Povilo bažnyčioje kun. J.Andriušius, Škotijos lietuvių kapelionas, laikė šv.Mišias, kurių metų matėsi ypatingai daug vietinių parapijiečių. Mišių metu skaitinius skaitė P.Dzidolikas, V.Stankus ir J.Bliūdžius ir buvo giedamos tautiškos giesmės, vadovaujant P. Dzidolikui.

Po mišių visi vyko į Kryžių kalną pašventinti pastatytą tautinį kryžių. Pašventinimo apeigas atliko mūsų kapelionas kun.J.Andriušius. Nors diena buvo gana šaltoka ir nemaloni, bet susirinko gana didelis būrys žmonių.

Po šventinimo didelė dalis vyko į viešbutį pasivašininimui, kuris jau iš anksto buvo užsakytas. Visi dalinosi kelionės įspūdžiais su giminėmis ir pažįstamais. Paskui visi grįžo į savo apsistojimo vietas, o po poros savačių namo į savo numylėtą Škotiją.

* * *

KLUBO METINIS SUSIRINKIMAS

Susirinkimas įvyko gegužės mėn.12 d. klubo patalpose. Susirinko gana gražus klubo narių skaičius, nes tą pačią dieną šventėme Motinos Dieną.

Klubo pirmininkas J.Bliūdžius atidarė susirinkimą ir pateikė tos dienos susirinkimo programą. Susirinkimo

pirmininku buvo išrinktas A.Pautienis, sekretorė K.Bliūdžiuvienė. Paskaitytas praeitų metų susirinkimo protokolas su mažomis pataisomis narių buvo priimtas. Toliau sekė įvairūs klubo pranešimai apie nuveiktus darbus paskutiniiais klubo veiklos metais. Klubo pirmininkas J.Bliūdžius padarė ypatingai platų metų veiklos pranešimą, kuris visų narių buvo priimtas.

Toliau sekė valdybos rinkimai 1996 metams. Be mažų pasikeitimų pasiliko ta pati valdyba dirbti ir toliau. Galima sakyti, kad klubo nariai yra tikrai pasiaukoję tam darbui ir jį jau dirba 17 metų. Palinkėta valdybai sėkmės darbe.

VALDYBOS POSĖDIS

Gegužės mėn. 14 d. vakare klubo valdyba susirinko pirmajam šių metų posėdžiui. Posėdyje buvo išdiskutuota daug dalykų, liečiančių ateinančių metų veiklą. Praėjusiais metais klubo patalpos buvo išdekoruotos iš vidaus ir iš lauko, buvo įdėtas pastiprintas aliarmas dėl apsaugos ir padaryta daug kitų dalykų.

Ta pačia proga klubo valdyba paskyrė pinigines aukas sekančiai: 1.000 sv. lietuvių vaikučių fondui Londone, 1.000 sv.šv.Kazimiero Škotijos lietuvių parapijai, 1.000 sv. lietuvių kolegijai Romoje, 1.000 sv. vietinei vėžio ligoninei ir daug mažesnių sumų įvairioms kitoms organizacijoms. Tikimės, kad ateityje galėsime vėl paremti reikalingus vienetus.

J.Bliūdžius

A+A KUN. KĄSTYTIS RAMANAUSKAS, MIC

Gegužės 16 d. Kaune po vėžio galvos operacijos mirė kun. Kąstytis Ramanauskas, marijonas, 49 m. amžiaus. Į marijonų vienuolyną įstojo 1978 m. Po studijų pagrindinio kunigų seminarijoje buvo įšventintas kunigu 1988 m. Nuo 1992 m. gyveno Panevėžyje ir dirbo prie

Nekalto Marijos Prasidėjimo koplyčios. Velionis ypatingai mėgo jaunimą ir jį būrė į pamaldas ir organizuotai veikė, kapelionavo Panevėžio mokyklose.

Savo paskutiniame laiške prieš pat mirtį (geg.8 d.) jis rašė: "Labai mylėjau Panevėžio žmones, ypač jaunimą. Už jį kasdieną meldavausi. Linkiu ypatingos palaimos mano įpėdiniui, kad toliau būtų vystomas darbas su jaunimu, kad būtinai veiktų Neokatechumenatas. Trumpai tariant, kad mūsų parapija taptų gyva bendruomene". Velionio laidotuvių pamaldos vyko toje pačioje marijonų koplyčioje. Pamaldoms vadovavo Panevėžio vyskupas J.Preikšas. Palaidotas Anykščiuose geg.18 d.

Velionis pagelbėjo kun. Step. Matuliui, MIC, Nottinghamame 1993 m. rugsėjo mėn., jam sveikstant po operacijos. 1995 m. rugpjūčio mėn. jis pavadavo atostogoms išvykusį kun. J.Sakevičių, MIC, Londone.

* * *

Šių metų sausio 27 d. Ukmergėje trys plėšikai nužudė kun. Vaclovą Ramanauską, MIC, 70 metų amžiaus.

Marijonai ir tikintieji skaudžiai pergyvena šių kunigų mirtį, kai labai trūksta kunigų, o darbų daugėja.

* * *

Londone balandžio 17 d. Northwoodo priemiestyje mirė Kazys Vitkus, 83 m. amžiaus. Po laidotuvių apeigų, kurios buvo atliktos tos pačios apylinkės kapinėse, velionio pelenus išsivežė jo artimas giminaitis, atvykęs iš Lietuvos. Velionis buvo kilęs iš Utenos.

L R Ambasados adresas

Lietuvos Ambasada
84 Gloucester Place
London W1H 3HN
tel. 0171 486 6401
faksas 0171 486 6403
Vizų skyriaus atidarymo
valandos:

10 am - 1 pm
pirmadieniais - penktadieniais

EUROPOS LIETUVIS - EUROPE'S LITHUANIAN - FORTNIGHTLY

Published by Lithuanian Association in Gt.Britain and Lithuanian House Ltd. 2 Ladbroke Gardens, London W11 2PT, England
Tel.0171-7272470, Fax.0171-7928456. Prenumeratos kaina: Didž.Britanijoje - £20.00, Europoje - £30.00, visur kitur pridėdamos papildomos pašto išlaidos. Skelbimų kaina - 5.00 sv. už vieną skilties colį arba iš anksto susitarus.

Administracija: Headley Park Club, (R2), Picketts Hill, nr.Bordon, Hants GU35 8TE. Čekį išrašyti: "Lithuanian House Ltd".
Redaktorius: H. Gasperas. Redakcijos adresas: 107 Harlaxton Drive, Lenton, Nottingham NG7 1JD, England.

Redakcija rankraščius taisy ir trumpina savo nuožiūra. Nepanaudoti rankraščiai grąžinami tik susitarus. Atspausdinti straipsniai išreiškia autorių, ne redakcijos ar leidėjų nuomonę. Už įdėtų skelbimų turinį redakcija neatsako.

Lietuvių kronika

Aukos spaudai:

P.Jazukevičius	10.00 sv.
Mrs D.Burns	10.00 sv.
A.Gudelis	5.00 sv.
A.Bruzgys	5.00 sv.
A.Gaidelis	5.00 sv.

Administracija dėkoja visiems parėmusiems spaudą.

BRADFORDAS

Š.m. birželio mėn. 2 d., sekmadienį, 12.30 val. Bradfordo ir apylinkės lietuviai susirinko šv.Onos bažnyčioje prisiminti ir pasimelsti už 1941 m. birželio mėn. rusų ištremtuosius tautiečius į Sibiro koncentracijos stovyklas. Šis, tarp daugelio rusų barbarizmo aktų nekaltų žmonių terorizavimui, lietuvių išeivių yra prisimenamas nuo praėjusio karo pabaigos. Šv.Mišias užprašė lietuvių klubas "Vytis". Jas atnašavo ir tam skirtą pamokslą pasakė kan.V.Kamaitis.

Tą pačią popietę "Vyties" klubo patalpose įvyko metinis pensininkų pobūvis. Dalyvavo 43 asmenys. Jų tarpe keturi virš aštuoniasdešimt metų amžiaus. Šaltus ir šiltus pietus paruošė I.Gerdžiūnienė su šeimos ir klubo moterų pagalba. Gardžiai ir gausiai buvo papietauta, užsigurkšnojant įvairiais gėrimais. Greitai įsisiūbavo kalbos, anekdotai, dainos. Buvo šaunus vakaras tarp draugų ir pažįstamų.

Didelis ačiū priklauso I.Gerdžiūnienėi, kuri apsiėmė sunkiausią dalį - paruošti ir pavalgydinti nemažą grupę žmonių. Taip pat ir visiems prisidėjusiems jai padėti.

Pensininkų pobūvių tradicija prasidėjo 1969 metais, kada trys klubo nariai sulaukė pensinio amžiaus sutarė su artimaisiais pakviesti draugus ir pabaliavoti. Metų bėgyje pensininkų skaičius daugėjo ir pobūvis pasidarė klubo gyvenime neeilinis įvykis.

Daug metų prieš tai, viename visuotiniame narių susirinkime buvo nutarta ir klubo valdyboms pavesta ateityje pensininkų pobūvius

finansuoti klubui. Nuo to laiko taip ir daroma. Žinoma, tol, kol santaupos leidžia.

K.Kaktavičius

* * *

Š.m. birželio 28 d., penktadienį, 20.30 val. lietuvių "Vyties" klube rengiamas "Klausimų - Atsakymų" (Quiz-night) vakaras. Prizininkams bus įteiktos vertingos dovanos. Veiks lengvų užkandžių bufetas.

Kviečiame visus užėti ir tuo prisidėti prie vakaro pasisekimo.

Rengėjai

* * *

Š.m. liepos mėn. 7 d., sekmadienį, 15.00 val. Bradfordo "Vyties" klubo patalpose šaukiamas pusmetinis klubo narių susirinkimas. Kvorumui nesusirinkus minėtą valandą, susirinkimas bus atidėtas vieną valandą, o po to pravestas, neatsižvelgiant į susirinkusių narių skaičių.

Narius prašome būtinai dalyvauti.
Klubų valdyba

MANČESTERIS

A+A JONAS DUOBA

Š.m. birželio 2 d., sekmadienio naktį, savo namuose nuo širdies smūgio mirė Jonas Duoba, baigdamas 70-tuosius amžiaus metus. Tą dieną jis M. lietuvių klube dar žaidė pulio turnyrą.

Jonas gimė 1926 m. birželio 8 d. Šakiuose. Karo metu atsidūrė Vokietijoje. 1947 m. atvyko į Angliją ir dirbo pramonėje, vėliau ilgą laiką buvo darbų vedėju.

Vedė anglę ir susilaukė trijų sūnų ir dukters. Įsikūrė ir gražiai gyveno. Buvo Mančesterio skyriaus, lietuvių klubo valdybos ir parapijos aktyvus narys. Buvo draugiško būdo. Mančesterio lietuvių bendruomenė apgailestauja netekusi aktyvaus nario.

Sudegintas birželio 7 d. Blackley krematoriume.

Pomirtines apeigas St. Chad bažnyčioje ir krematoriume atliko kan. V.Kamaitis. Laidotuvėse dalyvavo 83 žmonės. Jo šeimos nariai M.lietuvių klube surengė arbatėlę.

Ilsėkis Jonai ramybėje.

Visus nustebino tai, kad, į krematoriumą įnešant karštą ir uždarius uždangą, grojo ne gedulingą maršą, bet amerikonišką "quick-step". Gal ateityje ir pašokt reikės. Velionio šeimos narius ir gimines giliai užjaučia ir kartu liūdi Mančesterio lietuviai.

A.P-kis

SUSIVIENIJO DBLS LEIGH IR MANČESTERIO SKYRIAI

Anksčiau buvo paskelbta, kad Greater Mančester esantieji DBLS skyriai: Mančesterio, Boltono, Ročdalės ir Leigh - planuoja susijungti, bet iki šiol to dar nebuvo padarę. Dabar Leigh skyriaus nariai nutarė savo skyrių uždaryti ir įstoti nariais į Mančesterio skyrių. Gegužės 28 d. DBLS Leigh sk.sekretorius A.Bruzgys įteikė Mančesterio sk. pirmininkui 15 narių sąrašą ir pareiškė, kad jie visi įstoja nariais į DBLS Mančesterio skyrių. Sveikiname. Dabar skyriuje yra 50 narių. Vilimasi, kad ir Boltono ir Ročdalės skyriai prisidės. Tai galima padaryti dvejopu būdu: įsijungti į DBLS Mančesterio skyrių arba sudaryti naują DBLS Greater Mančester skyrių ir išrinkti platesnės apimties valdybą ir revizijos komisiją.

A.P-kis

PAMALDOS

Londonė, šv.Kazimiero bažnyčioje sekmadieniais 9 ir 11 val.

Nottinghame Židinyje šventadieniais ir sekmadieniais 11.15 val., šiokiadieniais 8 val. ryto.

Mančesteryje birželio 30 d., 12.30 val. Bradforde liepos 7 d., 12.30 val.

Eccles liepos 14 d., 12.15 val.

Tėvynainiai /Atkelta iš pirmo puslapio/ parašytumėte apie save. Laukiame Jūsų minčių, pasiūlymų, pageidavimų. Laukiame Jūsų Šiauliuose! Rašykite taip: **Mr.Hubertas Smilgys, Lietuvos Kultūros fondo Šiaulių krašto tarybos pirmininkas, Aušros alėja 15, Šiauliai, Lietuva.**

Dalinkimės džiaugsmiais - tegul jų padvigubėja, dalinkimės rūpesčiais - tegul jų tampa perpus mažiau.